

újabb törvényhozási aktusnak kell emez ellentét megszüntetéséről gondoskodnia. Csak két eshetőség adódhat: vagy novellárisan kiküszöbölni az alkotmányserelmet a törvényből, ha lehet és érdemes, vagy eltörölni magát a törvényt. A két zsidótörvény és az új honvédelmi, valamint az ún. fajvédelmi törvényi zsidókról szóló rendelkezései élesen szemben állanak a magyar történelem és alkotmány jogegyenlőségi alapelvével. Sőt a jogegyenlőségi elv félrelökése annyira eluralkodik a törvényeken és a törvények zsidó vonatkozású szakaszain, hogy itt a novelláris rendezés csak részben segíthet. Magukat a zsidótörvényeket el kell törölni, és el kell törölni a másik két törvényből minden, jogegyenlőséggel összeegyeztethetetlen szakaszt. Addig pedig, míg ez megtörténhet, ebben a szellemben kell sürgősen revízió alá venni a zsidó munkaszolgálatos kérdést és az egész ügyet a lehető legenyhébben kezelni, sőt megkezdeni a törvények adta minden lehetőség céltudatos kihasználásával a zsidók visszavételét a magyar hadseregbe.⁷⁸

A felhívás aláírói azt is követelték, hogy Magyarország lépjen ki a háborúból, nyilvánítsa magát ismét semlegesnek, továbbá azokat a katonatiszteket, akik háborús bűnöket követtek el, szereljék le és büntessék meg. Kállay nem volt abban a helyzetben, hogy ezeket a merész követeléseket magáévá tegye, viszont továbbra is azt a vonalat vitte, amely olyannyira bosszantotta, sőt olykor egyenesen pánikba ejtette a németeket.

1943. augusztus 17-én Horthy, Kállay és náciellenes beállítottságú szűkebb körük titkos tanácskozásra ültek össze. Rajtuk kívül jelen volt gróf Bethlen István, gróf Esterházy Móric, gróf Károlyi Gyula, Ghyczy Jenő és Keresztes-Fischer Ferenc. Egyetértettek abban, hogy Magyarország elvben kész különbékét kötni, ha a szövetségesek

- garantálják, hogy az ország területét szovjet csapatok nem szállják meg;
- kötelező erejű nyilatkozatot tesznek Magyarország jövődő határaitra nézve;
- elismerik a fennálló rendszert és a jelenlegi kormányt, amely esetleg kiegészülne szociáldemokrata politikusokkal.⁷⁹

A németek erről a titkos tanácskozásról éppúgy tudomást szereztek, mint Kállay tapogatózásairól a semleges fővárosokban.⁸⁰ S nem vesztették az időt, azonnal megtették ellenintézkedéseiket. Szeptember 23-i dátum alatt a következők olvashatók Hitler propagandaminiszterének, Goebbelsnek a naplójában: „Ami más csatlós országok esetleges árulását illeti, Horthy könnyen faképnél hagyta minket, ámde a Führer megtette a szükséges óvintézkedéseket...”⁸¹

Tény és való, hogy még abban a hónapban megtették a szükségintézkedéseket Magyarországgal kapcsolatban. Magyarország stratégiailag kulcsfontosságú helyet foglalt el Közép-Európában, rajta keresztül vezettek az utánpótlási vonalak a keleten és a Balkánon harcoló csapatokhoz,